

Vi våga därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga sådana åtgärder, att samtrafikförhållandena mellan statens och enskilda järnvägar snarast möjligt på ett tillfredsställande sätt ordnas.

Stockholm den 27 januari 1910.

Conrad Vahlquist.

Wilh. Andersson.

C. P. Johansson.

Fr. Berglund.

Olof Hellström.

J. A. Peterson.

Israel Lagerfelt.

Ivan Svensson.

Carl Gustafsson.

Axel Ekman.

Axel Rune.

Nr 93.

Af herr Olsson i Berg, om sådant tillägg till gällande förordning angående utvidgad näringsfrihet, att rätten att utan anmälan eller tillstånd till salu kringföra lifsförnödenheter, jordbruks- och ladugårdsprodukter, samt alster af inhemsk husslöjd må afse huru små partier som helst.

Förordningen angående utvidgad näringsfrihet af den 18 juni 1864 bestämmer i elfte paragrafen tredje stycket, att »för öfrigt vare det ock en hvar, vare sig i stad, eller på landet, medgifvet att, utan anmälan eller tillstånd som ofvan sägs, till salu kringföra lifsförnödenheter, jordbruks- och ladugårdsprodukter samt alster af inhemsk husslöjd».

Nämnda stadgande innehåller således icke någon begränsning i landtmännens rätt att till salu kringföra lifsförnödenheter, jordbruks- och ladugårdsprodukter. Det har emellertid inträffat, att Göteborgs

stad fått fastställt tillägg till gällande föreskrifter i afseende å den allmänna hälsovården i Göteborg, hvarigenom bestämts, att å stadens torg och öppna platser må ej saluhållas kött och fläsk i mindre partier än fjärdedels kroppar af storboskap och häst samt half kropp af kalv, får, get och svin, och må ej heller styckning af sådana varor därstädes äga rum. Härigenom har en inskränkning i den näringsfrihet, som ofvan anförda förordning afser att gifva, gjorts till skada för omkringboende jordbrukarebefolkning, hvilken beröfvats sin forna rätt att till salu kringföra sina produkter i huru små partier som helst. Jordbrukaren, som har endast något mindre parti att afyttra, får icke längre sälja det samma direkt, utan måste afstå det åt någon mellanhand. Härigenom gynnas mellanhandsväsendet och varorna fördyras. Hvarken stads- eller landtbon har någon fördel af en sådan ordning, som onödigt fördyrar varorna och direkt motarbetar de nu mera än någonsin välbehöfliga kraftiga ansträngningarna för beredande af billiga lifsmedel. Det är därför synnerligen af behovet påkalladt att näringsfrihetsförordningen så förtydligas, att landtbo förblifver i den rätt som honom förut tillkommit och han bevarar friheten att till salu kringföra sina produkter i huru små partier som helst till gagn både för producenten och konsumenten.

Med stöd af det anförda ber jag få hemställa, det Riksdagen ville besluta,

att på lämpligt ställe i gällande förordning angående utvidgad näringsfrihet af den 18 juni 1864 införes bestämmelse, att vare det en hvar, vare sig i stad eller på landet, medgifvet att utan anmälan eller tillstånd till salu kringföra lifsförnödenheter, jordbruks- och ladugårdsprodukter samt alster af inhemsk hus- slöjd i huru små partier som helst.

Stockholm den 26 januari 1910.

Cornelius Olsson.

I motionen instämma:

Carl L. Olausson.

A. C. Gunnarsson.

Herman Andersson.

A. Henrikson.